

A comparative study of the realization of Ukrainian infinitive sentences in English contributes to the correct choice of linguistic strategies and, therefore, adequate understanding of the participants of the communicative process belonging to different national cultures.

Understanding of the text in English is connected with the knowledge of peculiarities of its construction in comparison with the grammatical structure of Ukrainian. These features of English are its analytical nature, extensive use of function words, established word order in English in comparison with relatively free word order in Ukrainian, extensive use of clauses with non-personal forms of the verb, etc.

Consequently, in order to adequately translate Ukrainian infinitive sentences into English it is necessary to know the peculiarities of translation transformations, since there are differences between the structure of Ukrainian and English syntactic structures, the knowledge of which allows the most accurate and concise translation of their content and originality.

REFERENCES

1. Жовтобрюх М. А., Кулик Б. М. Курс сучасної української літературної мови. Частина I. Київ : Вища школа, 1972. 401 с.
2. Загнітко А. Український синтаксис: теоретико-прикладний аспект. Донецьк, 2009. 137 с.

Макух Ю. С.

студентка-магістр

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Винарчик М. П.

ЗАСАДИ ІННОВАЦІЙНОЇ МЕТОДОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УМОВАХ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ

Вчителі іноземних мов використовують широкий спектр дидактичних методів задля підвищення ефективності процесу викладання. Інноваційна методологія в умовах сьогодення відіграє велику роль, адже як і навколишній світ, так і викладання іноземних мов прогресують і вдосконалюються. Суттєві зміни в полікультурній освіті зумовлюють застосування та використання інноваційних методів. Інновації в освіті – процес творення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісно іншого стану [2, с. 338]. Термін “інновація” (in – в, novus – новий) має латинське походження і в перекладі означає оновлення, зміну, введення та використання чогось нового, процес впровадження наукової ідеї в практику. Хоча, треба підкреслити, “інновація – не лише нововведення, а й здатність до нового мислення, до переосмислення існуючих теорій, сталих істин, правил та норм поведінки в науці, освіті, політиці, культурі тощо. Жодне нововведення не відбудеться, якщо мислення саме не буде інноваційним” [3, с. 26].

Сучасна полікультурна освіта пропонує чотири концептуальні поняття, які визначають інноваційну методологію:

- розвиток умінь і навичок читання, письма, говоріння і аудіювання за допомогою інноваційних засобів навчання;
- оволодіння іноземною мовою як засобом комунікації;
- інтерактивне навчання, яке допомагає учням зрозуміти і встановити взаємозв’язки між іноземною мовою і іншими навчальними предметами як, наприклад, історією, географією, зарубіжною літературою тощо;
- зв’язок навчання із життям формує професійну спрямованість процесу викладання і навчання іноземних мов.

Методологія використання інноваційних педагогічних технологій в умовах полікультурної освіти має такі засади:

- особистісний педагогічний задум, в основі якого лежить відповідна методологічна позиція автора;
- цільова установка педагогічних дій на досягнення конкретного очікуваного результату;
- реалізація взаємопов'язаної діяльності вчителя і учнів із врахуванням принципів індивідуалізації та диференціації процесу викладання і навчання іноземних мов;
- ефективне використання технічних засобів навчання;
- організація діалогічного спілкування між учнями класу;
- моніторинг та діагностика використання інноваційних педагогічних технологій.

Задля ефективного проведення уроку іноземної мови, вчитель повинен оволодіти інноваційними технологіями, в основі яких лежить інтерактивність та максимальна наближеність до практичної діяльності. Серед них ми можемо виокремити імітаційні технології, які представляють ігрові та дискусійні форми організації занять; технології “кейс-методів”, які створюють навчальні ситуації, максимально наближені до реальності; інтерактивні технології, які стимулюють і розвивають інтерес учнів до навчальної діяльності; інформаційні технології, які орієнтовані на підвищення якості освіти.

Інноваційні технології навчання в умовах полікультурної освіти – поєднання науково обґрунтованого і раціонально відібраного навчального матеріалу та організаційних форм, які створюють умови для підвищення мотивації і активізації навчально-пізнавальної діяльності. Сучасні навчальні заклади розробляють інноваційні освітні технології, ґрунтуючись на доробках вітчизняних дослідників. За допомогою методів науково-експериментального рівня, на думку О. Б. Тарнопольського і М. Р. Кабанової, можна опрацювати практичні підходи до оптимізації навчального процесу з іноземних мов з метою покращення його результатів [4, с. 15]. Серед цих методів доцільно виокремити вивчення і аналіз літературних джерел, архівної документації; опрацювання наукових матеріалів. Звісно, що такі види іншомовної діяльності слід проводити в старших класах середньої школи. Н. П. Волкова наголошує на нових підходах до вирішення освітніх проблем, які актуальні для всього світового освітнього співтовариства. Серед них важливим є особистісний розвиток учнів, який виражається у їх розумовому, етичному, естетичному, емоційному, фізичному та соціальному потенціалі; підготовка до суспільної праці, активної ролі в економічному та громадському житті, успішної діяльності в умовах швидких змін технологій та мультикультурного суспільства [1, с. 267]. У контексті пріоритетних цілей полікультурної освіти сьогодення актуалізується інноваційне та розвиваюче навчання шляхом використання новітніх інформаційних технологій, можливості активного доступу до дистанційної освіти та самоосвіти із застосуванням інформаційних і телекомунікаційних технологій, які стали життєво необхідними [1, с. 272-273]. Особливого значення набуває сьогодні гуманітаризація освіти, оскільки маємо робити все можливе для запобігання перевантаженню фізичних та інтелектуальних сил, емоційного стану дітей [5, с. 85].

Отже, інновації у полікультурній освіті є результатом творчого пошуку оригінальних та нестандартних рішень різноманітних педагогічних проблем. Нові нестандартні підходи до процесу викладання і навчання іноземних мов здатні кардинально змінити результат освітнього процесу, а вдосконалені методи, форми, засоби викладання сприяють розвитку особистості, оновлюють організацію процесу навчання і виховання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Волкова Н. П. Педагогіка: навч. посіб. / Наталія Павлівна Волкова. – 4-те вид., стереотип. – К.: Академвидав, 2012. – 616 с.
2. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України: [гол. ред. В. Г. Кремень]. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.

3. Кремень В. Г. Феномен інновацій: освіта, суспільство, культура: монографія / за ред. В. Г. Кременя. Київ: Педагогічна думка, 2008. 472 с.

4. Тарнопольський О. Б. Методика викладання іноземних мов та їх аспектів у вищій школі: підручник / О. Б. Тарнопольський, М. Р. Кабанова. – Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2019. – 256 с.

2. Савченко О. Я. Дидактика початкової школи: підручник для студентів педагогічних факультетів. – К.: Генеза, 2002. – 368 с.

Малик В. М.

аспірант кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
Науковий керівник – доктор пед. наук, професор Фрицюк В. А.

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ДОСЛІДЖЕННІ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ

Культурологічний підхід розробили та запропонували науковій спільноті такі дослідники, як: Марєєв В., Карпова Н., Коган Л., Кукуєв О., Хоронко Л., Щипанкіна К. та ін. Цей підхід передбачає оцінку феномену культури шляхом розуміння й пояснення людини, її світосприйняття та обраного способу життя. Людина виступає суб'єктом культури, поєднуючи в собі її свідомість, самосвідомість, духовність, мораль та творчість в «ієрархічному зв'язку» як грані цілісної культурної особистості. Зазначений підхід виражається в тому, що досліджувані явища мають достатньо відображати нематеріальну культуру того часу, ядром якого є їх ідеї, що пов'язані із культурно доцільним розвитком та гуманізацією як кожної людини окремо так і суспільства загалом.

Варто наголосити, що культурологічний підхід – це насамперед принципова гуманістична позиція, яка визнає людину суб'єктом культури, її головним діячем та творцем. Він зосереджує увагу на людині як культурному суб'єкті, що може поєднувати всі «старі» значення культури і водночас впроваджувати нові. Культурологічний підхід, на думку науковців, є спробою переоцінки та подолання сформованих соціокультурних протиріч, синтезу понять, цілісного погляду на світ крізь призму культури [5].

Такий підхід у дослідженні проблем педагогічної освіти являє собою сукупність теоретико-методологічних положень та організаційно-педагогічних заходів, які мають на меті створити передумови для засвоєння майбутнім педагогом змісту педагогічної культури. З культурологічної точки зору освіта особистості є соціокультурним інститутом, спрямованим на реалізацію гуманітарної, культуротрансляційної, культуротворчої функцій культури як чинника загалом – й професійно-культурного розвитку особистості.

Крім того, культурологічний підхід є загальнонауковим методом дослідження, що передбачає трактування об'єкта як культурного явища або процесу. Це методологічна позиція, що розкриває єдність аксіологічного, діяльнісного та індивідуально-творчого аспектів культури й розглядає людину як основного її суб'єкта.

Отже одним з головних методологічних підходів дослідження комунікативної культури є культурологічний підхід, згідно з яким, комунікативна культура особистості – це позиція особистості, що проявляється у необхідності взаємодії з іншими суб'єктами й здатності підтримувати з ними комунікацію.

ЛІТЕРАТУРА

1. Глейліх О. О. Комунікативна культура як компонент педагогічної культури викладача вищого навчального закладу. Психолінгвістика. 2012. Вип. 9. С. 38-42.
URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/psling> (дата звернення: 07.04.2022).